शुश्रुविला नमस्कृता राजी वीरासनं वसेत्।" इति प्रायश्वित्ततत्त्वे मगुः॥

ख्यव।

"रकपार्मयेकस्मिन् विन्यसेदुत् संस्थितम्।

इतर्सिन् तथा पश्चाहीरासन्मिरं विदुः॥"

इति धेरखसंहिता॥

(यथा च महाभारते। १। २५। ५।

"वीरिण्या सह सङ्ग्ल दचः प्राचितसी सृतिः।

स्वासतुत्यानजनयन् सहसं ग्रंशितन्नतान्॥"

वीरः पुत्रोवसा यस्तीति। वीर् + द्रितः। दीप्।

पुत्रवती। यथा, ऋगेरे। १०। दिश्। ६।

"उताहमसि विरिगीन्तपत्नी॥"

"विरिणी पुत्रवती।" इति तद्वाखे सायणः॥)
वीरुत्, [ध] खी, (विश्रेषेण रुगिह द्वानस्थान्।
वि+ रुध + किए। "खन्येषामपीति।" दीर्घः।
खथवा विरोह्नतीति वीरुत्। विपूर्वस्य रुद्देः
किपि धकारो विधीयते इति काश्चिका। शहा
५३।) विस्तृता सता। तत्यभायः। गुल्मिनी २
उत्तपः ३। इत्यमरः॥ वीरुधा ॥। इति श्रव्दरत्नावती॥ प्रताना ५ कचः ६। इति चटाधरः॥ (यथा, रघुनंशी। ८। ३६।

"चिभिमूय विभूतिमार्त्तवी मधुगन्तातिम् येन बीव्ह्याम् ॥" चोष्ठिः। यथा, ऋसेदे। १। ६०। ५। "वियो वीवत् सुरोधन्तहिलोत प्रवा उतप्रसः

"वीकत्सु चोषषीष्ठ।" रति तद्वाच्ये सायगः॥ दस्तमात्रे, पुं। यद्या, महाभारते ।१।४५।२८। "यानि प्रश्नसि वे सस्तन् मनानीहास्य वीक्षः। एते नस्तन्तवस्नात कार्यन परिमस्तिताः॥"

यथा च ऋषिहै। ६। ११६ । २।
"सीमं नमस्य राजानं यो जच्चे वीवधां पतिः।"
"वीवधां वनस्यतीनामिति।" इति तदास्ये
सायगः॥ सतानां वीवधाच कथां बहुदमा छ।

यथा, भागवते। ३,१०१६।

"वनसालोषधिनता लक्सारा वीक्षोदुमाः।"

"ये पृष्यं विना फलन्ति ते वनसातयः। कोषधयः

फलपाकान्ताः। जता खारोष्ट्रवाणेन्ताः। लक्
सारा विखादयः। जता यव काठिन्येनारोष्ट्रवाः

नपेन्ता वीक्षः। ये पृष्येः फलन्ति हमाः।"

इति तहीकायां ग्रीधरखामी॥)

वीरधा, की, (विश्वविश्व रगहीत । वि + रध + द्रशुपधादित कः । ततिक्वयां टाम् । व्यथना

वीर्ष् भ्रद्धात् भागुरिमते टाप्। यथा,—
"वटि भागुरिस्कीपः खवाध्यीरपर्यायीः।
टापचापि इलन्तानां खुधा वाचा निभा
गिरा॥")

बीरत्। इति प्रस्दरत्नावली ॥ वीरेग्रः, पुं, (वीरामाभीग्रः।) ग्रिवः। यथा,— "खथ जयोदग्रे माति स्नाला जिपयगाम्मलि। प्रत्यूष एव वीरेग्रं यावदायाति स द्विणः॥" इति वीरेश्वरस्तीजम्॥

वीरेश्वरः, पुं, (वीराखामीश्वरः।) महादेवः।

थया,— "तिलान्तरोशिय नो काख्यां भूमिलिङ्गं विना कपित

परं वीरेश्रमदशं न लिङ्गन्वाशु सिह्निस्म ॥ धर्मनद्यार्थः तन्यक् कामदं मीचदं तथा। यथा वीरेश्वरं लिङ्गं काश्चां नान्यत्तथा भुवम्॥" इति काशीखके ९० व्यथायः॥

(मेथिकानां दशक्तमेपद्वतिकत्ता। तत्पद्वतिसः) वीरोज्मः, गुं, दोमाकत्ता। यथा,—

"संयुद्ताभिनिर्मृत्तौ वीरोज्भो न जुद्दीति सः॥"

इति देमचन्द्रः । वीरोपजीविकः, पुं, खाँसहोचसुपजीविका यस्य ।

"अभिहोत्रक्तादाकापरो वीरोपनी विकः॥" इति हेमचन्तः॥

वीर्सं, क्री, (बीरे साधु। तच साधु: इति यत्। यहा, वीर्सतेश्नेमेति वीर विकाली + "ज्ञचो यत्।" श्रिष्ट हित यत्। यहा वीरस्य भाव:। यत्।) चरमधातु:। तल्यमाय:। युक्तम् ३ तेजः ३ रेतः ३ वीजम् ५ इत्ति महुष्य- वर्गे ज्यमर:। वीर्ये प्रक्तिः सा च प्रविचाहीनां यः सारभागः तहतिप्रयक्त्या। सा द्विधा चिल्याचिल्यक्रियाचेत्वे । तच चिल्यक्रियाचेत्वे विद्या स्तिः। ज्ञचित्वे । तच चिल्यक्रियाचेत्वे प्रभाय- सिहा प्रक्तिः। ज्ञचित्वे प्रभाय- प्रयाय:। ह्यामां रवाचनदुक्पवार्यक्य। प्रकाः। उक्तचा।

"भूतप्रभावातिष्ययो द्रखे पाने रसे स्थित;। चिनकाचिनकाक्रियाचेतुवीं व्यं चन्ननरेकीतम्।" इति चक्रइतोपरि श्रिवदाधीयटीका। *।

परवीयों दरपातरोधी यथा,—

"परवीयों यदुररं कामतीयकासतीयिष वा।
चाइली याति देवेन तदुपायं निग्रामय।
चाकामती न दुशा सा प्रायक्षितेन शुद्धाति।
कामभीगेन खाच्या सा कम्मभीगेन शुद्धाति।
पिष्टपाके देवपाके पूजायां नाधिकारियो।
पश्चितं वर्षवहमाणि च्यं झता सकम्मयः।
प्रयाति भोगदेशं सा तस्तान्ते पापकमेणः॥"
दित बद्धावेचते श्रीक्षाण्यस्यक्षे ४० चथायः॥
चातग्रयग्रक्तिभागुत्साहः। दति खगेवगे
चामरः॥ कम्मसु सुकरः प्रत्यः उत्साहः।

इति मधु:। कर्मसु हुण्यत्नकारको भाष उन्साइ:। इति रमानाथ:। कर्मसु प्रत्यय उत्साइ इति नयनानन्द:। अभ्रक्ये क्लोयम उत्साइ इति केचित्। स उत्साइ: अतिभ्रय-भ्रत्तिभाक् वीर्यम्। अतिभ्रयितोश्ध्यवसायो वीर्यं साधु वीर्यमित्वर्थ:। वीर्या स्त्री च वीर्यं वीर्यं इति कोघान्तरम्। इति भरतः॥ ॥ ॥ वलम्। प्रभाव:। इति नानार्थे समरः॥ (यथा, ऋषेदे। ३। २५। २।

"खानः सनोति नीर्थाशि विज्ञान् सनोति वाजमन्द्रताय भूषन् ॥" "वीर्थाशि प्रमुप्तादिसम्प्रद्रपाशि सामर्थानि ।" इति तद्वाखे सायगः ॥ यथा च भागवते । ६ । १९ । ३१ ।

"ज्ञानवेरायावीर्यायां निष्ट् कि विद्वापात्रयः।" भ्रदीरसामध्येम्।यया, ऋगेदे। १। ५०। २०। "संद्वाचा प्रतिचन्यानि विश्वासूत्रीया तस्या-विभ वीर्योगा।"

"वीर्येण ग्रारेसिमर्थेन।" इति तझाये सायणः॥ ग्राक्तः। यथा, मनी।११।३१। अति । व्या मनी।११।३१। अति विद्यति किञ्चित्तानि धन्मिति। खवीर्येखे ततान् श्रिष्ठान्मानवानपकारियः॥ खवीर्योदानाचीर्याच खवीर्ये वलवत्तरम्। तसात् खेनेव वीर्येख निरक्तीयादरीन् द्विचः॥" मनः ग्राक्तः। यथा, भागवते। ४।१८।१५। "काला वत्वं सुरगया इन्दं घोममदूद्भन्। हिरस्सेयेन पात्रेख वीर्यमीजो वर्षं पयः॥") खौषधानां वीर्यस्य स्थितिकाला यथा,— "यामं कल्ककषायवीर्यमेखिलं चूर्णभ पचत्रयं वस्मासान् प्रतमोदकौ सहगुड़ी मासन्यं गुग्गुलीः।

सिद्धानां रसभसानां सुविपुतं वीसंख वर्षेत्रयं किखिहन्यविविष्तितं गुणपरं तेतं पुराखं महत्।" इति नारायसदासहतपरिभाषा ॥

तेज:। इति मेदिनी ॥ चेत:। दीप्ति:। इति मुद्दरज्ञावली ॥

वीर्यं जः, पुं, (वीर्याष्ट्रायते इति । जन + डः ।)
पुत्रः । इति केचित् ॥ (यथा, भागवते । ३ ।
पु । १६ ।

"नैति चर्च लिख चर्त्तावरायण नी येज ॥") नी येवान, [तृ] जि, (नी येया च्या च्योति । मतुप्।) मांचल:। इति प्रव्हरतावली ॥ नी येयुक्तच ॥ (यथा, किराते। २। ४।

"खतिबीर्थवतीव मेवजे

भतरः॥

• वहरक्षीयसि दश्चते गुगः॥")
वीश्वंदृहिकरं, की, (वीश्वंश्वां दृहिकरम्।) स्वकदृहिकारकीषधादि। तत्व्यंग्वः। दृश्चम् २
वाजीकरग्वम् ३ वीजकत् १। द्रति राजविभेगः की, (वीश्वंतिश्वयेति। वृ+ "स्वर्णे यत्।"
दिति यत्। टाप्।) वीश्वम्। द्रत्यमरदीकायां